

HAURREN HIZKUNTZA ERABILERA

Whatsappak batutako galego hiztunak

Galiziako Compostelako hainbat guraso *whatsapp*-ean taldea sortu eta euren haurrekin parkean biltzen dira galizieraz aritu ahal izateko. Bilbon ere bada taldea.

| ROMINA BAL ETA TXERRA RODRIGUEZ |

“PARKEAN GALIZIERAZ berba egiten duten ume bakarrak gureak dira, hizkuntza hil-hurrenara eramango duen bazterketaren ondorioz. Gainera, espazio publikoan gure ahotsa ez da entzuten, ez du balio”. Aski dela esateko unea heldu zela erabaki zuten Compostelako guraso batzuek. Horregatik, euren buruak antolatu zituzten gauzak aldatzeko, behetik gora, administrazioetatik kanpo. Izan ere, helburua euren altxorrik handiena ez galtzea baita, altxor hori behar bezala loratzea, hain zuzen ere.

Idea Carballon sortu zen, urtero Coordinadora de Tralladores/as de Normalización de Linguak antolatzen dituen hizkuntza dinamizazioari buruzko jardunaldietan. Ideien mintegia antolatu eta Compostelako guraso batzuek bere egin zuten ideia eta praktikara eraman.

2013ko uztaila-abuztu bitartean, Compostelan *whatsapp* talde bat sortu zen, *Tribo* izenekoa. Asmoa zen hara batzea seme-alaben hizkuntza transmisioarekin kezkatuta zeuden guraso batzuk. Ideologiak gorabehera, amatasuna ulertzeko moduak gorabehera, denek bat egin zuten euren seme-alabek taldea sortu eta galizieraz olgetan jardun zezaten. Hasieran mesfidantzak izan ziren: ezezagunekin geratu Belvís parkean? Baina laster gainditu ziren. Umeen talde kohezionatua sortu zen, adin ezberdinekoak (0-13 urte bitartekoak). Eta taldea apurka-apurka handitzen joan zen, gaur egun, 30 ume inguru batzen ditu.



Eguraldiak laguntzen ez duenerako, parkea ez diren bestelako aukerak badituzte guraso-haurrek.

Ez dira geratzen egunero, ahal dutenean baizik. Eta bateren batek behar duenean, beti dauka galdetzeko aukera: non zabiltzate? Umeek agintzen dute eta gurasoek olgetan ikusteko esperientzia ere partekatzen dute. Egunak eta hilabeteak aurrera joan ahala, asko dira *Tribo*k egin dituen ekimenak: kontzertuetara joan, ipuin-kontalariak –hileko azken asteartean Celso Sanmartin-ek Gentalha do Pichel-en egiten dituen saioetara joaten dira–, erakusketak, azoka ekologikoak, mendi txangoak, tabernak, museoak, jaiak... Euri hilabeteak gogortsuak izan arren, udaberri eguzkitsua etor dadin desiratzen dute. Umeen artean, adiskidetasun sendoko taldea sortu da, hizkuntzak talde horretan prestigioa dauka gainera.

Eta zergatik ez ekimena nazioartekotu eta beste hizkuntza eta espazioetara eraman? Zergatik ez saiatu beste hiri batzuetan?

Paula Kasares soziolinguistaren arabera, hizkuntza praktikak eta ezagutzak jasotzeko, garrantzi

gehiago dute adinkideen arteko interakzioek, gurasoekin dituztenek baino. Horretarako, adibide gisa jartzen du galiziarren seme-alabek Euskal Herrian bertakoek bezala hitz egiten dutela gaztelaniaz, bertako dialektoaren traza berberak erabiltzen dituztela. Beraz, bere ustez, garrantzitsua da sozializazioa transmisioa baino.

Hipotesi hori aintzat hartuta, eta Compostelako esperientzian oinarrituta, Bilboko guraso talde batek ere sortu zuen bere *wha-*

tsapp taldea arratsaldeetan geratu eta ekimenak elkarrekin egiteko: parkeara joan, asteburuko irteerak, kultur ekitaldiak... 19 ume batzen dira, batzuk egunero eta beste batzuk ia egunero. Euren asmoa ez da taldea handiagoa egitea. Eurek uste dute onena dela gurasoek euren burua antolatu eta euren taldea sortzea, euren auzoan.

Parte hartzen ari den ama batek, Uxuek, honako berbak egin zituen: “Gehien baloratzen duguna da umeen artean lortu dugun kohezioa. Sei hilabeteren ostean, ia kua-drilla dira. Gurasoek ere gure kua-drillatxo sortu dugu. Animatu nahi ditugu zonalde erdaldunetako gurasoak batu eta honen moduko taldeak sortzeko. Oso erraza da eta fruituak ematen ditu”.

Honen moduko proposamen xumeek argi uzten dute guztion eskuetan dagoela normalizaziorantz pausoak ematea. Besteek zer egingo duten itxaron barik. ■

